podpisania nowego protokołu, uzupełnienia go lub sprostowania.

§ 7. 1. Protokół zdawczo-odbiorczy wraz z wnioskami central spółdzielni i przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielczego, o których mowa w § 6, oraz z własną opinią o tych wnioskach komisja przedstawia do zatwierdzenia ministrowi, który sprawuje nadzór nad przedsiębiorstwem państwowo-spółdzielczym.

2. W decyzji zatwierdzającej minister orzeka, że protokół zatwierdza bez zmian, bądź też, że zatwierdza go ze zmianami w decyzji wymienionymi. Z chwilą wydania tej decyzji prawa i zobowiązania objęte protokołem zdawczo-odbiorczym przechodzą na przedsiębiorstwo państwowo-spółdzielcze, o ile faktyczne objęcie nie nastąpiło przed sporządzeniem protokołu. Jeżeli faktyczne objęcie nastąpiło przed sporządzeniem protokołu, decyzja ministra działa z mocą wsteczną od chwili faktycznego objęcia.

§ 8. 1. Wobec osób trzecich przedsiębiorstwo państwowo-spółdzielcze i centrala spółdzielni odpowiadają solidarnie za zobowiązania, które ciążyły na oddanym majątku przed wydaniem decyzji zatwierdzającej, o której mowa w § 7 ust. 1. Centrala spółdzielni nie odpowiada jednak za zobowiązania, które powstały w związku z czynnościami przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielczego nawet przed sporządzeniem protokołu zdawczo-odbiorczego, jeżeli faktyczne objęcie przedsiębiorstwa nastąpiło wcześniej.

2. W granicach wartości przejętego majątku, przedsiębiorstwo państwowo-spółdzielcze ureguluje zobowiązania centrali, wymienione w ust. 1. W uzasadnionych gospodarczo przypadkach minister sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwem państwowo-spółdzielczym może w porozumieniu z Ministrem Finansów ustalić inny tryb regulowania zobowiązań i wyłączyć od przejęcia wszystkie lub niektóre wierzytelności.

§ 9. 1. Koszty oddania majątku i sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych obciążają, jeśli rozporządzenie nie stanowi inaczej, przedsiębiorstwo państwowo-spółdzielcze.

2. Przewodniczący, zastępca przewodniczącego i członkowie komisji, o których mowa w § 2, otrzymują za swe czynności wynagrodzenie z funduszów przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielczego w wysokości, ustalonej przez ministra sprawującego nadzór nad przedsiębiorstwem państwowo-spółdzielczym w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Przedsiębiorstwo państwowo-spółdzielcze nie jest zobowiązane do zwrotu centrali spółdzielni kosztów wynagrodzenia pracowników zatrudnionych przy przekazywaniu majątku i sporządzaniu protokołów, z wyjątkiem wynagrodzenia za prace przy przekazywaniu majątku i sporządzaniu protokołów, wykonane w godzinach nadliczbowych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Górnictwa: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego: *K. Zemaitis*

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego: *B. Rumiński*

Minister Handlu Zagranicznego: w z. *C. Bajer*

290

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 4 lipca 1950 r.

w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania badań na choroby weneryczne.

Na podstawie art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 51, poz. 394) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kobiety w okresie ciąży obowiązane są poddawać się dwukrotnemu badaniu na choroby weneryczne: przed upływem piątego i ósmego miesiąca ciąży.

§ 2. Wojewódzka Rada Narodowa może zarządzić przeprowadzenie badań na choroby weneryczne:

1) osób zatrudnionych w urzędach oraz innych zakładach pracy, jak również młodzieży pobierającej naukę w szkołach,

2) całej ludności lub ludności w określonym wieku, zamieszkałej w określonych miejscowościach lub okręgach w przypadku szerzenia się w tych miejscowościach lub okręgach chorób wenerycznych.

§ 3. Badania kobiet w okresie ciąży (§ 1) przeprowadza właściwy ze względu na ich zamieszkanie ośrodek zdrowia, a w jego braku — inny najbliżej położony społeczny zakład służby zdrowia.

§ 4. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ustala terminy i miejsca badań osób wymienionych w § 2 pkt 1 w porozumieniu z kierownictwem zakładu pracy bądź szkoły. Zarządzając badanie osób wymie-

nionych w § 2 pkt 2 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oznacza i podaje do publicznej wiadomości wiek osób podlegających badaniu, obszar, na którym zamieszkała ludność lub grupa ludności ma być poddana badaniom, oraz terminy i miejsca badań.

§ 5. Osoby podlegające badaniu na choroby weneryczne mogą być zwolnione od obowiązku badania, jeżeli przedstawią świadectwo lekarza wydane nie wcześniej niż na miesiąc przed wyznaczonym terminem badania.

§ 6. Każda osoba podlegająca badaniu otrzymuje świadectwo stwierdzające jego przeprowadzenie.

§ 7. Koszty związane z badaniem oraz wydawaniem świadectw o przeprowadzonym badaniu ponosi Skarb Państwa.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

291

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 19 lipca 1950 r.

w sprawie rozpoczęcia działalności przez Okręgowe Komisje Arbitrażowe we Wrocławiu, Poznaniu i Gdańsku oraz tymczasowego rozszerzenia miejscowej właściwości Okręgowych Komisji Arbitrażowych w Katowicach, Poznaniu i Gdańsku.

Na podstawie art. 40 ust. 2 i art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 340) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 sierpnia 1950 r. rozpoczynają swą działalność okręgowe komisje arbitrażowe:

1. we Wrocławiu — dla obszaru województwa wrocławskiego,
2. w Poznaniu — dla obszaru województwa poznańskiego,
3. w Gdańsku — dla obszaru województwa gdańskiego.

§ 2. Okręgowe komisje arbitrażowe wymienione w § 1 rozpoznawać będą w pierwszej instancji spory, należące do właściwości państwowych komisji arbitrażowych, jeżeli siedziba strony pozwanej lub miejsce wykonania umowy znajduje się na obszarze komisji określonym w § 1, z wyjątkiem spraw, w których stroną jest władza naczelna lub urząd centralny.

§ 3. Do czasu rozpoczęcia działalności przez okręgowe komisje arbitrażowe dla obszaru województw: opolskiego, zielonogórskiego i koszalińskiego właściwymi dla obszaru tych województw są:

1. Okręgowa Komisja Arbitrażowa w Katowicach — dla obszaru województwa opolskiego,
2. Okręgowa Komisja Arbitrażowa w Poznaniu — dla obszaru województwa zielonogórskiego,
3. Okręgowa Komisja Arbitrażowa w Gdańsku — dla obszaru województwa koszalińskiego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1950 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*

292

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 19 lipca 1950 r.

w sprawie organizacji komend straży pożarnych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 51) oraz § 1 pkt 5 i § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Gospodarki Komunalnej oraz w sprawie określenia władz naczelnych, do których właściwości przechodzą sprawy, należące dotychczas do zakresu działania Ministra Administracji Publicznej (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 233) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na czele Komendy Głównej Straży Pożarnych stoi Komendant Główny podległy bezpośrednio Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

2. W skład Komendy Głównej wchodzą ponadto: